

Leirlivet

Når andre lander på hytten eller i sofakroken på fredagskvelden, reiser **hele familien** Sørensen på leir – som ledere.

Tekst: Vilhelm Viksoy
v.viksoy@imf.no

Det startet da eldstejenta var klar for leir i 2005. Mor og far ble begge med som ledere og de to yngste barna hang naturlig med på lasset. Lite tenkte de den gang at dette skulle bli deres hovedtjeneste i misjonen.

Senere har det blitt mange leirer. Nå er de oppe i minst seks leirer i året som ledere. Pluss familieleirer, men der er de bare deltakere.

Når familien Sørensen drar på leir, er det ikke slik at mor eller far er leder og den andre er barnevakt. Nei, de stiller som fullverdige ledere – som familie. Oppgavene som venter er mange og varierte: taler og andakter, møteledelse, aktivitetsliv, ord for natten, måltidssjef, for å nevne noe

– Vi gjør ikke mindre enn de andre lederne, men finner oppgaver som vi trives med, sier Kari,

som synes det gjør godt å være sammen på denne måten. De får bruke tid i lag som familie og de kan oppmuntre og støtte hverandre i tjenesten.

Selv reiste hun mye på leir som liten selv om hun ikke kom fra noen kristen familie. Men bestemoren var en troende og så verdien av leirarbeidet.

– Hun sendte oss på det meste av leirer som vi ville på, minnes Kari. Men i brytningstiden på ungdomsskolen ble kampen for stor og hun falt ifra troen.

– Jeg pleier å beskrive meg som den bortkomne sauen som ble funnet igjen. Han brukte litt lang tid, men han fant meg til slutt. Heldigvis, sier hun med et smil.

For Kari skulle bli 28 år før hun fant tilbake til Jesus. Da hadde hun akkurat flyttet fra tilbake til Molde sammen med mannen Stig-Einar som hun møtte i Trom-

sø. Han var oppvokst i Båtsfjord, langt fra kristne miljø og var heller ingen kristen. I Molde fikk hun jobb på bispedømmekontoret. Da startet det å røre seg på innsiden igjen. Noe manglet.

– Jeg kjente på en lengt og et savn, forteller hun.

Gradvis kom hun tilbake og ble en del av miljøet på Molde bedehus. Hun tok en prat med mannen, og noen måneder etter var han også frelst.

Da var ikke veien tilbake til leirarbeidet lang, for hun ser nå at leirlivet hadde en stor betydning for kristenlivet hennes. Derfor synes hun det er godt å bruke så mye tid med leir og ha dette som sin hovedtjeneste i misjonen.

– Jeg brenner for å vinne og bevare barn og unge for Jesus. Leirarbeidet er et enormt misjonsmarked. Det er mange deltakere som ikke kommer fra kristne hjem, og de kommer tilbake gang

etter gang, sier hun.

Også barna trives på leir og de gleder seg til nye leirer som dukker opp, og Ane på 11 har også fått prøve seg litt som hjelpeleder for de minste. I det Sambåndet er på tråden er hun i ferd med å pakke sekken for ny leir. På egenhånd for andre gang.

– Ja, det er litt merkelig og det satt litt langt inne å sende henne alene, men denne gangen kan vi ikke være med selv som ledere. Da er det flott at hun kommer seg av gårde selv, sier Kari.

Hvor lenge de kommer til å fortsette som leirledere, vet hun ikke. Foreløpig er de på rett sted.

– Det gir oss veldig mye som familie å gjøre dette og så håper jeg det også gir noe til de andre. Vi får i alle fall tilbakemeldinger fra mange foreldre som synes det er flott å se en del kjente navn blant lederne fra leir til leir. Det tror jeg også er viktig.

kretsleder: Arild Ove Halås
formann: Johannes Finset
besøk/kontakt: Frænabu Misjons-senter, 6444 Farstad, Vassenden, 6444 Farstad, tlf: 71 25 27 31, nri-imf.no
konto: 8220.02.80179
stiftet: 1876/1911/1999
ansatte: 8, 5,2 årsverk inkl. leirstedene
Ca. 90 lag, foreninger og kontaktsteder

– Det gir oss veldig mye som familie å gjøre dette og så håper jeg det også gir noe til de andre.

 omGud.net

... for deg som rett og slett bare går og lur

